

693

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 14 maja 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 22 kwietnia 1953 r. w sprawie ustalenia wykazu biur projektowych upoważnionych do zatwierdzania podstawowych projektów budowlanych w zakresie budownictwa ogólnego.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 817 Prezydium Rządu z dnia 1 grudnia 1951 r. w sprawie zatwierdzania projektów urbanistycznych i architektonicznych (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1481) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 kwietnia 1953 r. w sprawie ustalenia wykazu biur projektowych upoważnionych do zatwierdzania podstawowych projektów budowlanych w zakresie budownictwa ogólnego (Monitor Polski Nr A-51, poz. 577) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie następujące:
 - a) Miastoprojekt Stolica-Południe Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego w War-

szawie, Miastoprojekt Stolica-Północ Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego w Warszawie i Miastoprojekt Stolica-Wschód Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego w Warszawie.”;

- 2) po pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 10 o następującym brzmieniu:
 - „10) Biuro Projektów Służby Zdrowia w Warszawie, podległe Ministrowi Zdrowia.”
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 14 maja 1954 r.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli: *R. Piotrowski*

694

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 maja 1954 r.

w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) ustala się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy niniejszej instrukcji dotyczą państwowych, spółdzielczych (z wyjątkiem spółdzielni produkcyjnych) i spółdzielczo-państwowych przedsiębiorstw i zakładów prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego, jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty własne zakładów prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego, przedsiębiorstw pod przymusowym zarządem państwowym sprawowanym przez jednostki państwowe lub spółdzielcze oraz tych jednostek budżetowych, które posiadają niektóre cechy rozrachunku gospodarczego.

§ 2. Ilekroć w niniejszej instrukcji użyto określenia księgi rachunkowe, należy przez to rozumieć konta syntetyczne, analityczne, rejestry księgowe, dzienniki itp. prowadzone w formie ksiąg oprawnych lub na luźnych kartach.

§ 3. 1. Jednostki, o których mowa w § 1, obowiązane są prowadzić księgi rachunkowe w oparciu o:

- 1) zatwierdzony we właściwym trybie branżowy plan kont;
- 2) prawidłową metodę (technikę) księgowości.
 2. Zapisy księgowe powinny być dokonywane:
 - 1) na podstawie prawidłowych dowodów;
 - 2) bieżąco w księgach rachunkowych właściwych dla danego okresu sprawozdawczego.
 3. Otwierania i zamykania ksiąg rachunkowych (dzienników, kont syntetycznych, analitycznych, rejestrów itp.) należy dokonywać w terminach ustalonych niniejszą instrukcją.

II. Prowadzenie księgowości w oparciu o zatwierdzony branżowy plan kont.

§ 4. Prowadzenie księgowości w oparciu o zasady ustalone w obowiązującym branżowym planie kont polega w szczególności na:

- 1) księgowaniu operacji gospodarczych na właściwych kontach syntetycznych;
- 2) zachowaniu właściwej korespondencji kont syntetycznych;
- 3) rejestrowaniu operacji gospodarczych w księgowości analitycznej z odpowiednią szczegółowością.

III. Prawidłowa metoda (technika) księgowości.

§ 5. Prawidłową jest taka metoda (technika) księgowości, która umożliwia co najmniej:

- 1) pełne usystematyzowanie wszystkich operacji gospodarczych według kont przewidzianych we właściwym branżowym planie kont;
- 2) zarejestrowanie operacji gospodarczych w porządku chronologicznym (porządek chronologiczny uważa się także za zachowany, jeżeli księgi rachunkowe pozwalają zarejestrować operacje gospodarcze na podstawie zestawień dowodów księgowych, uwzględniających podział tych operacji przynajmniej na poszczególne miesiące kalendarzowe; nie dotyczy to jednakże raportów kasowych oraz ilościowej ewidencji materiałów, w których operacje gospodarcze powinny być ewidencjonowane z podziałem na poszczególne dni);
- 3) sprawdzenie prawidłowości zapisów księgowych, w szczególności przez stwierdzenie wzajemnej zgodności obrotów lub sald kont syntetycznych i analitycznych na początek roku, co najmniej za każdy miesiąc kalendarzowy oraz na koniec roku, a także powiązanie poszczególnych zapisów na kontach syntetycznych i analitycznych z dowodami stanowiącymi podstawę tych zapisów.